

Sygn. akt I C 163/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2012r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - SSR Dorota Florowska

Protokolant - S. D.

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2012r. w Zgorzelcu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko D. B.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powódki A. S. (1) na rzecz pozwanej D. B. kwotę 197,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 163/12

UZASADNIENIE

Powódka, A. S. (1), domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej, D. B., kwoty 700,- zł wraz ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 września 2010 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Uzasadniając swoje żądanie podniosła, iż na mocy ustnej umowy pozwana zleciła powódce przeprowadzenie części praktycznej kursu stylizacji paznokci, organizowanego przez (...) sp. z o.o. w Z.. Powódka wskazała, iż w ramach realizacji umowy uczyła dwie praktykantki zakładania tipsów i stylizacji paznokci. Jedną z kursantek była K. K.. Mimo kierowania do pozwanej wezwań do zapłaty, powódka nie otrzymała należnego jej wynagrodzenia w kwocie 700,- zł.

W odpowiedzi na powyższe żądanie pozwana, D. B., wniosła o oddalenie powództwa i zrzuciła, iż nigdy nie zlecała powódce prowadzenia kursu stylizacji paznokci, w jego części praktycznej. Zrzuciła także, iż wspomniane w pozwie kurs przeprowadziła na zlecenie firmy (...) sp. z o.o. i bez zgody tejże spółki nie miała prawa angażować osób trzecich w przeprowadzenie szkolenia, a powódka nie posiada odpowiednich do tego kwalifikacji.

W piśmie procesowym z dnia 31 maja 2012 r. pozwana zgłosiła żądanie o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 66-67).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 lipca 2006 r. pozwana, D. B., uzyskała tytuł zawodowy technika usług kosmetycznych.

(dowód: świadectwo z dnia 8 lipca 2006 r., k. 20, dyplom z dnia 8 lipca 2006 r., k. 21)

Pozwana wynajmowała od N. H. pomieszczenie w lokalu użytkowym przy ul. (...) w Z., w którym świadczyła usługi kosmetyczne. Po rozwiązaniu umowy najmu lokalu przez N. H., w dniu 3 marca 2010 r., pozwana zawiesiła działalność gospodarczą.

(dowód: zeznania świadka N. H., k. 71, zeznania pozwanej D. B., k. 121)

W dniu 23 sierpnia 2010 r. pozwana, D. B., zawarła z (...) sp. z o.o. w Z. umowę o dzieło, której przedmiotem było przygotowanie skryptów i zestawów do ćwiczeń na cele szkolenia w zakresie stylizacji paznokci i pielęgnacji dłoni oraz przeprowadzenie szkolenia (dla osób skierowanych z MOPS N.) do dnia 17 września 2010 r.. Spółka ta, jako realizator projektu Powiatowego Urzędu Pracy w Z. „Wyższe kwalifikacje szansą na lepsze jutro”, zleciła także pozwanej przeprowadzenie szkolenia w zakresie wizażu, stylizacji paznokci oraz podstaw przedsiębiorczości, który odbył się w okresie od 23 sierpnia 2010 r. do 5 października 2010 r. w salonie przy ul. (...) w Z., przy czym w dniach 30.08.2010 r., 31.08.2010 r., 1.09.2010 r. zajęcia zostały przeprowadzone przez A. S. (2) i I. F.. W kursie tym uczestniczyło 8 kursantek. Kurs dla osób skierowanych z MOPS N., tj. K. K. i M. W., pozwana przeprowadziła w dniach 30.08.2010 r., 31.08.2010 r., 01.09.2010 r., 08.09.2010 r., 09.09.2010 r., 16.09.2010 r., natomiast w dniu 17.09.2010 r. uczestniczki kursu złożyły egzamin i otrzymały zaświadczenia o jego ukończeniu. Zajęcia teoretyczne odbyły się w siedzibie (...) sp. z o.o. w Z. przy ul. (...). Część praktyczną kursu pozwana przeprowadziła w salonie położonym w Z. przy ul. (...).

(dowód: umowa z dnia 23 sierpnia 2010 r., k. 36, pismo PUP z dnia 25 października 2012 r., k. 108, harmonogram szkolenia, k. 109-113, zaświadczenie z dnia 17 września 2010 r., k. 8, notatki z terminarza pozwanej, k. 28-33, zeznania świadka K. K., k.71-72, zeznania pozwanej D. B., k. 121-122)

W dniu 17 września 2010 r. K. K. otrzymała zaświadczenie o ukończeniu kursu pielęgnacji dłoni i stylizacji paznokci, odbytego w okresie od 30 sierpnia 2010 r. do 16 września 2010 r..

(dowód: zaświadczenie z dnia 17 września 2010 r., k. 8)

Sąd zważył, co następuje:

Wobec zaprzeczenia przez pozwaną twierdzeniom powódki przytoczonym w uzasadnieniu pozwu – w myśl art. 232 kpc – to na powódce spoczywał ciężar przedstawienia środków dowodowych w celu wykazania ich prawdziwości.

Zdaniem Sądu, powódka – jako strona obciążona dowodem (vide: art. 6 kc) – nie wykazała swoich twierdzeń w sposób przekonujący, dlatego też zostały one pominięte w ustaleniach faktycznych. Za wystarczający dowód prawdziwości sformułowanych przez powódkę twierdzeń o łączącej strony umowie nie sposób było przyjąć zeznań świadka, N. H., która swoją ogólnikową wiedzę w tym zakresie opierała wyłącznie na relacjach powódki. Zeznania kolejnego z zawnioskowanych przez powódkę świadków, K. K., pozostawały natomiast w sprzeczności z jej twierdzeniami. K. K. – zeznając w sprawie dwukrotnie – konsekwentnie wskazywała na pozwaną, D. B., jako osobę, która przeprowadziła w całości kurs stylizacji paznokci dla osób skierowanych przez MOPS N.. Treść zeznań świadka korelowała z zeznaniami pozwanej, D. B., a ich wiarygodności nie podważało zarejestrowane przez powódkę bez zgody i wiedzy świadka nagranie prywatnej rozmowy, które należało ocenić jako godzące w konstytucyjną zasadę swobody i ochrony komunikowania się (vide: art. 49 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Ponieważ pozwana sprzeciwiła się przeprowadzeniu podstępnie pozyskanemu przez powódkę dowodowi na okoliczności, z których ta wywodziła skutki prawne, Sąd dopuścił dowód z nagrania (k. 92) wyłącznie w celu weryfikacji wiarygodności zeznań świadka, K. K. (vide: wyrok SA w Poznaniu z dnia 10 stycznia 2008 r., I ACa 1057/07). Na rozprawie w dniu 5 grudnia 2012 r. świadek, K. K., rozpoznała na nagraniu swój głos, jednakże wskazała, iż zapis utrwalony na przedstawionym przez powódkę nośniku CD jest niekompletny, co świadczyło o ingerencji w jego treść i wykluczało dokonanie na jego podstawie ustaleń faktycznych (vide: wyrok SA w Poznaniu z dnia 24 listopada 2010 r., ACa 831/10). K. K. wskazała także, iż treść nagrania jest konsekwencją jej obaw przed reakcją powódki, która – zgodnie z twierdzeniami świadka – przed rozprawą nakłaniała ją do zeznawania na swoją korzyść, ponadto pottrzymała w całości swoje dotychczasowe zeznania.

Bezsporny fakt, iż pozwana we wrześniu 2010 r. prowadziła dwa kursy kosmetyczne nie przesądzał o konieczności zlecenia powódce przeprowadzenia części praktycznej jednego z nich. Jak wynika z zeznań pozwanej (znajdujących potwierdzenie chociażby w treści wydanego K. K. zaświadczenia, k. 8), kurs ze zlecenia (...) sp. z o.o. w Z. dla osób skierowanych przez MOPS N. rozpoczął się w dniu 30 sierpnia 2010 r. – od części teoretycznej, która odbywała się w siedzibie tej spółki. W dniu 30 sierpnia 2010 r. zajęcia dla kursantek skierowanych z PUP w Z. prowadzili A. S. (2) i I. F., podobnie jak w dniach 31 sierpnia 2010 r. i 1 września 2010 r. (vide: harmonogram na k. 109-113, zeznania pozwanej), zatem pozwana mogła w tym czasie skoncentrować swoją uwagę wyłącznie na uczestniczkach kursu zorganizowanego dla MOPS N.. Część praktyczna przedmiotowego kursu odbywała się natomiast w salonie kosmetycznym przy ul. (...) w Z., gdzie jednocześnie prowadzony był kurs zorganizowany dla PUP w Z., co ułatwiało pozwanej równoległe ich prowadzenie. Należy zaznaczyć, że pozwana posiada długoletnie doświadczenie jako kosmetyczka, zatem przeprowadzenie zajęć dla dziesięciu osób uczestniczących łącznie w obydwu kursach nie stanowiło dla niej okoliczności wykluczającej samodzielnią realizację wszystkich zobowiązań wobec (...) sp. z o.o. w Z.

Ważąc zeznania powódki, A. S. (1), Sąd doszedł do przekonania, iż nie należy konstruować na ich podstawie prawdziwego stanu faktycznego, albowiem powódka nie potrafiła wskazać w jakim dokładnie terminie odbyła się część praktyczna kursu będącego przedmiotem sprawy, ani na ile dni została ona przewidziana umową stron, ponadto nie знаła danych personalnych drugiej kursantki (na rozprawie w dniu 5 grudnia 2012 r. zeznała, że w kursie uczestniczyły K. K. i M. C.) i adresu salonu, w którym odbyła się część praktyczna kursu.

W sprawie, w myśl przep. art. 9 ust 1 ustawy z dnia 26 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, miał zastosowanie przep. art. 505⁵§1 kpc (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 3 maja 2012 r.), dlatego też, Sąd oddalił zgłoszone przez pozwaną w piśmie procesowym z dnia 19 lipca 2012 r. wnioski o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków E. G. i K. H. oraz załączonych do tego pisma dokumentów jako spóźnione. Powódka nie wykazała, iż nie mogła tych dowodów powołać wcześniej, ponadto nie wskazała istotnych dla sprawy okoliczności, które te dowody miałyby wykazać. Powódka, pouczona o treści art. 6 kc, art. 232 kpc i art. 505⁵§1 kpc, winna była wykazać się niezbędną aktywnością do powołania dowodów bez naruszenia rygorów określonych w przep. (...)§1 kpc. Dopuszczenie dowodów dla powódki sprekludowanych nie znajdowałoby usprawiedliwienia w okolicznościach sprawy, a zwłaszcza przy nieusprawiedliwionej nieobecności powódki na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 2012 r..

Z powyższych względów roszczenie powódki należało uznać za nieudowodnione i orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, albowiem pozwana wygrała proces. Na koszty poniesione przez pozwaną składały się: koszty zastępstwa procesowego pozwanej w wysokości 180,- zł (zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.